



Het [reisverslag over Bonaire](#) eindigde na aankomst op het Spaanse Water in Curaçao, net nadat het anker na 2 pogingen eindelijk goede ankergrond had gevonden. De gele vlag hangt keurig in het stuurboord want. Voor iedereen is het duidelijk dat we nieuwkomers zijn en nog moeten inklaren. Maar dat kan (en mag) wachten tot de volgende dag.



### Spaanse Water ankerplaats A

Met een welverdiend drankje en een hapje zitten we in de kuip om ons heen te kijken. Veel zien we niet van wat er zich allemaal op de ankerplek afspeelt. We liggen namelijk "achterin het ankerveld A" geparkeerd maar hebben een mooi uitzicht op prachtige aan het water gelegen panden.

Wat ons opvalt, is de grote hoeveelheid Nederlandse schepen die hier liggen. Het rood-wit-blauw



wappert op menige kont(je) van de schepen om ons heen. Het is zelfs flink zoeken om een andere nationaliteit zeilboot te vinden.

Het tweede wat opvalt, is dat er beduidend minder catamarans liggen dan in Bonaire. Het is een gekrioel van dinghy's en kleine motorbootjes die ons aan alle kanten voorbij scheuren. Hoe en waar de vaargeulen lopen is voor ons nog wat schimmig.

Als het zonnetje net onder is, zeilt een mooie Centauer, een open zeilboot, vlak achter onze kont langs. Als ze pal achter ons zijn, horen we in onvervalst Nederlands dat we eigenlijk in de vaargeul liggen. "Geeft niet hoor, wordt er geroepen, komt morgen wel!" Oeps! Dus morgen vroeg maar een stukje naar voren opschuiven zodra we helder hebben hoe het allemaal zit.

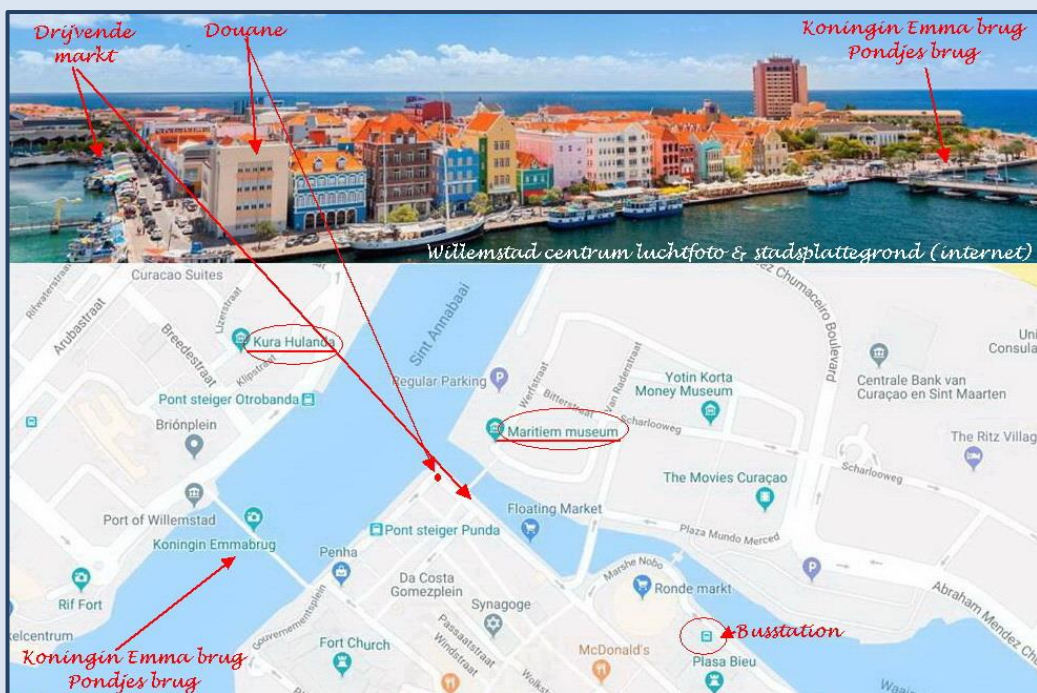
### Inklaren en sightseeing in Willemstad

Om 7 uur de volgende ochtend, gaan we ankerop om iets verder naar voren opnieuw te ankeren. Nu liggen we volgens onze bescheiden mening niet meer in de vaargeul maar wel middenin de "Nederlandse vloot". Even later komt Christ van de "SY Elza" die we op Bonaire ontmoetten, in zijn dinghy naar ons toe. Tijdens het gesprekje dat volgt, blijkt dat Christ en Elisa in hun Centauer "Luna" gisteravond langs ons voeren. Nooit herkent door ons dus dat was wel grappig. Christ en Eliza komen ons om 9 uur per dinghy ophalen om met hun auto het "inklaringsritueel" in Willemstad te doen. Zij kennen de weg en weten waar alle (3) officiële instanties zijn gehuisvest. De kantoren liggen nogal ver uit elkaar dus met een auto is het sneller en gemakkelijker.

Op weg naar Willemstad zien we al het een en ander van het eiland terwijl Christ en Elise honderd uit vertellen. Na het parkeren van de auto bij het centrum, wandelen we een stukje door het stadsdeel Punda naar het douanegebouw.



Via de "ronde overdekte markt" en de "drijvende markt" wandelen we naar het douanegebouw, waar we even om de hoek gluren. Vandaaruit is de wereldberoemde "Koningin Emmabrug, of pondjesbrug" over de Sint Anna baai en de Handelskade met de mooi gekleurde panden te bewonderen. De andere kant uitkijkend zien we dat de 55m hoge Julianabrug voor autoverkeer de Anna Baai overspand (niet op de foto). Even later rijden we zelf over deze hoge brug en hebben een schitterend bovenaanzicht van de Anna Baai richting zee en de andere kant uit naar de kwalmende olieraffinaderij Curoil in het Schottegat.



Vóór 12 uur hebben we alle "verplichte nummers" gehad, de paspoorten zijn gestempeld, het ankerpermit is binnen terwijl immigratie zegt dat we 6 maanden mogen blijven. Perfect, nu zijn we legaal op Mi Dushi Curaçao.

Na nog wat boodschappen te hebben gedaan bij "van den Tweel" (gewoon AH) en een kopje koffie gaan we weer richting Spaanse Water. Christ brengt ons per dinghy terug naar de Zeezwaluw. Ons eerste dagje "Curaçao" zit erop.



## Dagje Willemstad

De naam, de ligging aan het water en het feit dat beiden een fort zijn of er meerdere hebben is wat de beide "Willemstad-en", onze voormalige woonplaats in Brabant en hier in Curaçao gemeen hebben. Uiteraard willen we het Curaçaose Willemstad verkennen. Er worden wat leuke activiteiten gepland rondom de noodzakelijke bezigheden die we in "de stad" moeten doen.

Op de [Facebook pagina Curaçao Cruisers](#), staat veel informatie in [een Pdf bestand](#), die je als nieuwkomer goed kunt gebruiken. Hier vinden we de (plusminus) vertrektijden van bus nummer 6A die we moeten hebben. De halteplaats is tegenover bar/restaurant: "The Pirat's Nest" en vlakbij de dinghy steiger.

Eenvoudig dus om van het Spaanse Water met het openbaar vervoer naar Willemstad te reizen. De bus stopt in het stadsdeel Punda waar we al tijdens het inklaren hebben gewandeld.

Nu gaan we de ronde markt helemaal rondwandelen.

Uitkijk bij Bar  
Pirat's Nest





De Ronde markt

We zien naast de groente en fruitkramen veel kramen met lokale toeristenspullen maar ook veel drogisterij en supermarkt artikelen.



De Ronde markt

Eetkramen met heerlijk ruikende lunchgerechten doen onze monden wateren, gelukkig kunnen we de verleiding (nog) weerstaan.

Als we helemaal rond zijn, lopen we naar de overkant waar de "drijvende markt" is. Deze markt is heel bijzonder. Een flinke rij Venezolaanse vissersschepen liggen zij-aan-zij met de boeg naar de kade afgemeerd. Op de kade zijn overkappingen en marktkramen opgebouwd vol met verse groente en fruit uit Venezuela. De kleurrijke waren liggen mooi uitgestald terwijl de verkopers in rad Spaans klanten proberen te lokken.



De drijvende Venezolaanse markt vanaf het water



en vanaf de straat gezien



Hun mooi uitgestalde producten



De man links probeert kopers te "vangen"

Het is een drukte van belang en we kijken onze ogen uit. Omdat we nog verder willen wandelen en het Kura Hulanda museum bezoeken, kopen we dit keer niets. Als echte Nederlanders dus alleen kijken, kijken niet kopen!



Aan het einde van de rij groente- en fruitschepen liggen een aantal vissersschepen afgemeerd. Ze verkopen voornamelijk verse Mahi-Mahi en tonijn. Terwijl we staan te kijken hoe de vliegen van de verse vis worden gewapperd, wordt er op een buurschip net een hele grote tonijnachtige vis met een machete in moten gehakt. Rap en vaardig wordt de vis in bijna even dikke moten gesneden. Maar ... de dikke midden-graat is nog steeds intact. Met een laatste stevige klap van een houten knuppel op de machete, op elke moot klaart die klus. Vis gereed voor de verkoop!



*De vissers aan het vissen!*



*De vis wordt keurig in mootjes gehakt*

Deze drijvende Venezolaanse markt is een begrip in het Willemstads centrum en het maakt de kade kleurrijk en gezellig druk. Het is een echte toeristische trekpleister maar daarnaast voorziet het de bevolking van goede verse producten tegen betaalbare prijzen. Daarom is het zo jammer dat deze drijvende markt er nu in 2018 niet meer is.

De Venezolaanse schepen mogen van hun President Maduro geen fruit en groente meer uitvoeren naar de ABC eilanden, het is hard nodig in het eigen land. Deze al weken durende [eenzijdige grensblokkade](#) van Venezuela naar de ABC-eilanden is de oorzaak van het verloren gaan van de drijvende markt. Op dit moment (begin maart) is er ook nog geen uitzicht op de opheffing van de blokkade of hervatting van de handelsbetrekkingen.

### Kura Hulanda Museum

Curaçao, vóór 2010 een onderdeel van het Koninkrijk der Nederlanden heeft een erg gemixte bevolking. Net als Bonaire heeft het een slavernij verleden. Nederlandse handleslui, o.a. de Heeren Zeventien van de West Indische Compagnie (WIC) en de Kapteins en eigenaren van Nederlandse handelsschepen hebben in de slavenhandel een beschamende rol gespeeld en er flink aan verdiend. De uitgebreide uitleg in dit museum over het verleden van Curaçao en de vroegere "band" met Nederland was voor een groot deel nieuwe informatie voor ons.

Deze Nederlandse slavenschepen (veelal Zeeuwse) vervoerden de slaven als "onderdekse lading" van Afrika naar de West Indies, de huidige Caribische eilanden. Voor de Atlantische Oceaan overtocht hadden de Afrikaanse slaven vaak al een lange barre voettocht en behandeling ondergaan. Velen overleefden de barre overtocht niet.

De informatie in het museum leerde ons dat sommige slaven gewoon waren verkocht door hun eigen stamoudsten. Daarnaast werden ook overwonnen of gevangengenomen vijanden verkocht aan de opkopers. Echter veel slaven werden gewoon opgepakt en meegenomen voor verkoop. Vanuit de binnenlanden van Afrika werden de opgekochte slaven naar de kuststreken gebracht voor verder transport over zee.



*Hoofdingang Kura Hulanda Museum*



Tussen 1670 en 1815 was Curaçao één van de grotere slaven verzamel- en verkooppunten in het Caribisch gebied. Omdat op het relatief kleine eiland Curaçao niet veel grote plantages waren, was de behoefte aan slaven minder groot dan op grotere eilanden of het vaste land. De meeste slaven bleven dan ook niet lang op Curaçao. Na verkoop waaierden ze als weggeblazen pluisjes van een paardenbloem uit over de Caribische eilanden en Noord- en Zuid Amerika. Uitgebreidere informatie is te vinden in [Wikipedia](#)

Het [Kura Hulanda Museum](#), is gebouwd op de plaats van het oude Slavendepot en is schitterend vormgegeven. Een echte must als je in Curaçao bent. In de diverse zalen wordt de oude historie belicht in tekst en met voorwerpen uit die tijd. Naast de slavernij geschiedenis is er een schitterende tentoonstelling over Afrikaanse kunst, zoals houtsnijwerk en mooie beelden uit ivoor en andere materialen.



*Zaal met historische informatie*

*Schitterend handgemaakte Afrikaanse kunstvoorwerpen uit diverse materialen*



*Voorbeeld van slaven huisvesting*



Eigenlijk is het moeilijk te verwoorden wat er allemaal te zien is. De foto's moeten voor ons het woord doen. Vooral de foto het ruim van de trans-Atlantische slavenschepen met van de minimale persoonlijke ruimte voor de geketende slaven.

Dit museum heeft een enorme indruk op ons gemaakt en raden we aan iedereen aan om te bezoeken tijdens een verblijf op Curaçao.



*Scheepsruim voor de slaven*



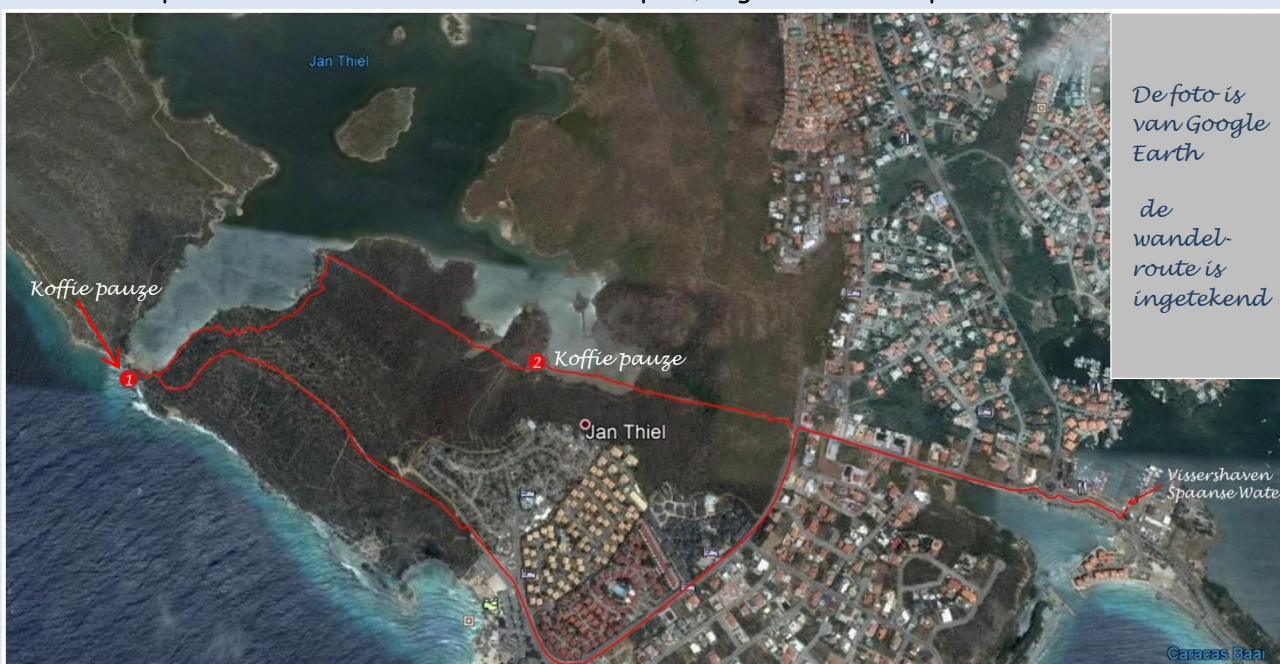
## Natuur en historie

Via Nederlandse medezeilers hoorden we van een goede wandel app, [Maps.me](https://www.maps.me/) met off-line kaarten. Na down loading van de app en zorgvuldige bestudering bleek het stukken beter dan de Google maps kaarten, in het bijzonder de wandelroutes. Daardoor zagen we dat rondom het Spaanse Water veel mooie wandelroutes lopen.

Met ons in Curaçao aangeschafte Samsung Tablet (ja, we zijn overslag gegaan) geladen met maps.me zijn we naar de vroegere zoutplantage Damasco (1700), de huidige [Jan Thiel zoutpannen](#), gewandeld. Rond het oude zoutmeer zouden zelfs flamingo's te zien moeten zijn.

Met wandelschoenen aan en rugzakken gevuld met noodrantsoenen (het is tenslotte 10km) gaan we op een mooie zondagmorgen op stap.

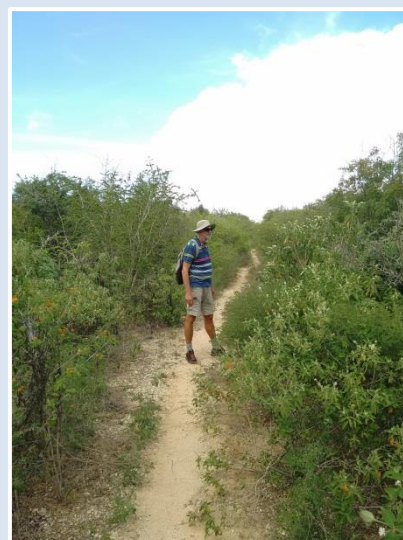
De dinghy wordt aan de steiger in de vissershaven veilig (op slot) afgemeerd en we wandelen het eerste stuk langs de weg richting Jan Thiel vakantiecomplex. Net naast het strand van dit complex, begint het wandelpad naar het zoutmeer.



(foto Google Earth)

Eerst is het pad zeker 5 meter breed maar gaandeweg wordt het een éénpersoons paadje door laag groeiende struiken met hier en daar een boom. Het landschap is heuvelachtig waardoor bebouwing niet meer zichtbaar is.

Er daalt een heerlijke stilte over ons heen die enkel wordt onderbroken door vogelgekwetter en knerpende schoenen over het pad van koraal. Opeens zien we in de lage struiken vreemde witte "schelpen" zitten. Zodra we een aanraken laat het los van de struik. Het lijken allemaal uitgedroogde zeeslakken, tenminste dat denken we want we hebben ze niet kunnen categoriseren.





Verder wandelend komen we uiteindelijk uit bij de "drempel" van de zoutpannen. Een smalle dam scheidt de Caribische Zee van de zoutpannen, er is geen vrije inloop meer. Misschien bij aanlandige wind en hoge waterstand (nieuwe- en volle maan) dat er zeewater over de dam naar binnenstroomt.



*De oude drempel L van Caribische Zee naar Jan Thiel zoutmeer*

Uiteraard is instromend zeewater hier niet meer nodig, er is geen actieve winning van zeezout door verdamping zoals op Bonaire.

Na een kopje koffie en een broodje, wandelen we landinwaarts langs de rand van het meer. Geen flamingo gezien, maar wel een statige reiger.

Als de wallekant weer oploopt, volgen we het smalle geitenpad omhoog. Het is een kruip-door sluip-door paadje naar het hoogste punt met als ultieme beloning een schitterend uitzicht over het zoutmeer.



*Uitzicht vanaf de hoogste heuvel*



*De statige reiger*



*Het omhoog gaande paadje*

De route leidt ons letterlijk heuvelop en heuvelaf, Zodra we weer in een nieuw zoutpannengebied komen, volgen we de waterlijn tot de volgende heuvel. De ruïnes van de afscheidingsmuurtjes in het meer zijn nog goed te onderscheiden. Aan het eind van de zoutpannen ligt weer een brede drempel die het achterliggend landschap beschermt. Hier rusten we even uit en drinken we een kopje koffie. Nog een laatste heuvel over en we komen weer uit op de weg naar de vissershaven, waar de dinghy ligt.



*Koffie bij de laatste drempel*



Na het wandelen in de natuur nog een stukje historie, Het [Maritiem Museum](#).

Dit relatief kleine museum in Willemstad, geeft veel informatie over waarom Curaçao [een gewild bezit](#) was voor zeevarende landen zoals Spanje, Engeland en Nederland. Curaçao was het ontmoetingspunt van de Atlantische handelsroutes.

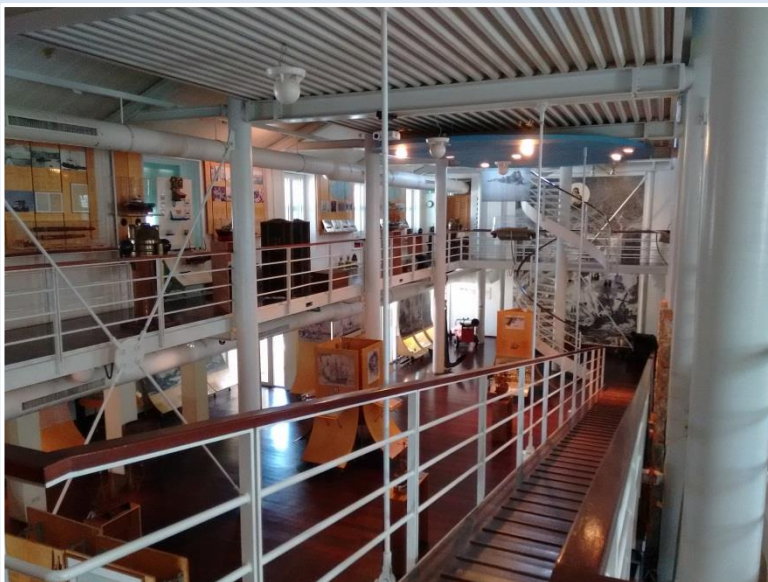


*Vergadering W.I.C.*

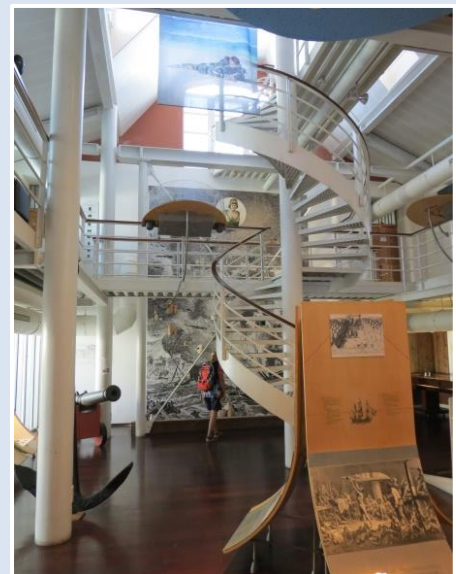
De Heeren Zeventien van de W.I.C herkenden het eiland als een potentieel waardevolle basis

en op 29 juli 1634 werd Curaçao in bezit genomen. Veel verzet was er niet want er waren naast de Indianen waren slecht 32 Spanjaarden op het eiland waarvan een deel ook nog kinderen. Alle inwoners werden gedeporteerd en Curaçao werd een handelscentrum.

Om te beginnen kijken we naar een video waar uitgelegd wordt hoe Curaçao zich ontwikkelde ter land (bouwen van fortificaties) en ter zee.



*Overzicht 2 verdiepingen zaal  
Schitterende modellen van oude zeilschepen*



*Detail  
Zeekaarten & maquettes*



Daarna worden we ondergedompeld in historie. De grote 2 verdiepingen tellende zaal staat uitgebreid stil bij de nautische wederwaardigheden.





Wandelend zien we oude cartografische zeekaarten, maquettes, scheepsmodellen, nautische instrumenten, kostuums en opgedoken relikwieën aan ons oog voorbij trekken.



De zeekaarten en nautische instrumenten hebben zeker onze aandacht.

Maar ook een beroemd boegbeeld waar een verhaal bij hoort maar te lang is voor dit reisverslag (ook de klepel is wat zoek bij ons)



Het museum is zeker voor watersporters/zeilers een bezoek waard!

### Samen op verkenning

Als we alweer een tijdje op het Spaanse Water verblijven, zeilt een bekende boot de ankerplaats op. Het is de "SY Rhapsody" met Ada & John. Op één van onze laatste dagen in Bonaire hebben we hen even gesproken. Ze wilden eerst Bonaire verkennen voor ze naar Curaçao doorzeilen.

Ada & John hebben voor een paar dagen een auto gehuurd en vragen ons of we zin hebben om een dagje met hun op pad te gaan. Ja, natuurlijk hebben we daar wel zin in! Kort hebben we de kaart van Curaçao gezamenlijk bekeken en besluiten de volgende dag richting Westpunt en de natuurparken te rijden. Koffie en broodjes mee want we weten niet wat we onderweg tegenkomen.

Om 8 uur zitten we in de auto en rijden richting Willemstad om de stad heen over de hoge Juliana brug heen richting Barber. Je kunt ook niet anders want het is de enige doorgaande weg naar Westpunt.



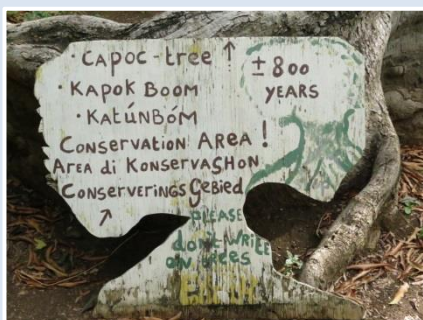
Aloe Vera

Vlak bij Barber stoppen we bij [het Hofi Pastor park](#). Dit park was vroeger een oude Aloë Vera plantage en her en der kun je nog een plant vinden. Het nu een "expres verwilderd park", is eigenlijk meer bekend om de oudste kapokboom van Curaçao.

In het verwilderde bos (meer het enge bomenbos) kun je

twee wandelingen lopen verteld de vriendelijke dame bij de ingang. Met een mooi geschilderd bord legt ze ons uit waar de rode en gele routes beginnen en eindigen.

De gele route gaat onder en over bomen en takken, een echt sprookjes bos zoals het ook wel genoemd wordt. De rode route gaat door meer open en droger terrein.



Met de aanbevelingen van onze gids, gaan we eerst de gele route lopen en komen al snel bij de Kapokboom. Die is inderdaad indrukwekkend en heeft bizarre wortels.

Een mooi geschilderd bord vertelt ons dat de boom ongeveer 800 jaar oud is en je mag niet je naam (voor eeuwige roem) in de wortels kerven. Dat gaan we zeker niet doen bij deze oude en bijzondere boom!



Ada & John bij de kapokboom!



Dit zijn de wortels

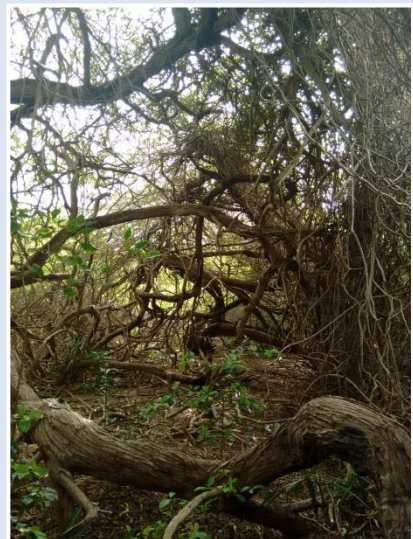


De eeuwenoude kapokboom in al haar glorie

Hieronder wat foto's van de bijzonder gevormde bomen in het enge bomenbos.



De rode wandeling door dicht struikgewas, een opening maar ...



vaak klimmen over takken



Na een kopje koffie bij de picknick tafel in het gezelschap van de brutale huishanen en -kippen (vertoonden echt hanengedrag!) zijn we uitgerust en stappen we weer in de auto om verder richting Westpunt te rijden.

### Shete Boca Nationaal Park

In dit [Nationaal Park](#), met zeven inhammen of baaien is in 1994 opgericht en beslaat ongeveer 200 hectare. Het gebied grenst aan het Christoffel Park. Er zijn vooral hele bijzondere lavakustformaties & rotsen doordat de noordelijke golven en de voornamelijk NO-wind continu op de kust beuken.

Na betaling van een klein bedrag hebben we toegang tot alle baaien die op de kaart te zien zijn. De parkeerplekken zijn zo gekozen dat we bij alle baaien een stukje moeten lopen.



De route gaat dan wel over een mooi pad naar de attractie met vergezicht over de Caribische Zee.

Het pad is er niet voor nix. De lavagrond is behoorlijk knobbelig zoals je goed ziet op de foto hiernaast. Je kunt er echt niet op lopen.

Als eerste gaan we naar **Boka Wandomi**. Een langgerekte baai uitkomend op een kiezelstrand. We komen van de hoge kustlijn en hebben een schitterend uitzicht op de baai waar de golven onvermoeid naar binnen rollen. Het verveelt nooit om daar naar te kijken.

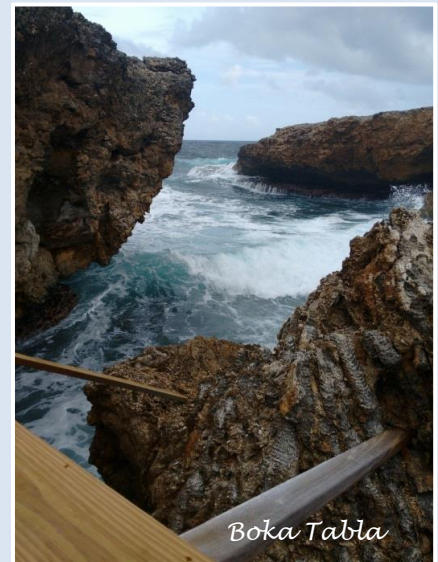


Boka Wandomi



Als we weer terug zijn bij de auto rijden we naar *Boka Tabla*, de bekendste attractie van het gebied. Boka Tabla is een grot die van één zijde vanaf land toegankelijk is en waar aan de andere zijde de door de noordoost passaat opgestuwde zee naar binnen rolt.

Eerst moeten we naar boven klauteren om vervolgens over glibberige stenen de grot binnen te gaan. Er staat een keurig bankje met beschermende reling om van de aanstormende golven te kunnen genieten. De dame bij de ingang had ons gewaarschuwd dat bij harde wind de grot mogelijk niet toegankelijk zou zijn. Maar we hebben geluk en mogen naar binnen. Het is echter te donker en er zijn te veel zoute stuifwaaiers om goede foto's te maken. De foto van de ingang, je ziet nog net het plankier, richting zee laat een stukje van het geweld zien.



*Boka Tabla*

Na Boka Tabla wandelen we naar *Boka Kalki* door een mooi groen bosachtig gebied, heel apart zo direct aan de kust. Eenmaal aangekomen op het strand met vele soorten koraal, genieten we van tientallen ronddwalende heremietkreeftjes. Je denkt dat het kiezelsteentjes zijn totdat .....de steentjes beginnen te lopen!



*Het mooie bos voor we bij de baai komen*



*Een heremietkreeftje*



*Boka Kalki*



*Voor en  
achterzijde van  
een koraal blok*



De laatste baai van het park is *Boka Pistol*. In deze baai komt de zee met zón geweld de bijna vierkante baai binnen dat het geluid lijkt op een pistoolschot, vandaar de naam. Het gaat niet alleen gepaard met veel lawaai, maar ook enorme fonteinen spuiten de lucht is.

Je moet wel geduld hebben voor een goede foto en op tijd de sluiters indrukken. Wij blijven daarom even heerlijk genieten van de kustlijn en wachten op net die ene grote golf die de baai binnenkomt en voor spektakel zorgt.



*Boka Pistol*

Pistol baai was een knallende afsluiter van het schitterende park. Geniet nog even mee door naar [het filmpje](#) te kijken. Nu gaan we echt naar Westpunt en de "Slapende Reus".

Deze kustlijn is nog poreuzer dan die van het Boka Shete Park. Als je de steile hoge kust bekijkt zie je diepe grotten in de grillige lava. ([zie filmpje](#)) Ook het relatief vlakke oppervlak waarover we naar de kuststrand lopen zit vol met gaten en heeft messcherpe punten. Je moet erg oppassen met waar je je voeten neerzet.



*De kuil van de slapende*



Opeens roept John ons, hij heeft de "slapende Reus" gevonden. Het is een kuil in de lava waar lucht omhoog borrelt. Doordat de golven met zoveel kracht op de kust denderen, drukt het water de lucht voor zich uit. Het geluid wat je hoort lijkt op de ademhaling van een reus.

Deze "ademhaling" wordt bijna overstemd door de herrie van de aanstormende golven op de kust. Je moet echt goed luisteren om het te horen.



We wandelen heel voorzichtig over de oneffen ondergrond en vinden meer van de pruttelende kuilen. Blijkbaar woont er een hele familie reus ondergronds.

### Koele drank en flamingo's

Eénmaal weer terug bij de auto zijn we het erover eens dat we voor vandaag genoeg gelopen hebben. We hebben zin in limonade met grote klonten ijs. Dit heerlijke vocht vinden we bij het oude landhuis Klein Santa Martha, nu een mooi gelegen restaurant.

Op het terras heerlijk in de schaduw genieten we van het uitzicht over de Santa Martha baai. We vragen de dame die ons voorziet van de heerlijke limonade of er flamingo's in de baai zitten.



Niet hier, maar even verder op langs de weg naar Willemstad. In Saliña Sint Marie (de oude zoutpannen) bij Sint Willebrordus zitten meestal wel flamingo's. Na ons heerlijk drankje gaan we de flamingo's opzoeken.



Als we langs de kant van de weg stoppen zien we flamingo's redelijk dichtbij. Ze zijn beslist niet bang voor wandelaars langs de rand van het meer.

Heel rustig lopen we en zanderige gebied binnen om mooie foto's te



maken.

Alle 4 zijn we er stil van dat we deze majestueuze vogels van zo dichtbij kunnen bewonderen. Ze waden rustig door het ondiepe water en met de snavel "roeren" ze hun kostje bij elkaar.



In het roze gezelschap voegt zich ook een hongerige reiger. Hij strijkt neer op een paaltje en kijkt eerst eens de kat uit de boom voor hij een plekje zoekt voor zijn avondeten.

De flamingo's zijn de afsluiter van dit heerlijk dagje uit. We hebben allemaal genoten van de mooie dingen die we gezien hebben en van elkaar. Het was geweldig.



De auto brengt ons snel en veilig weer terug naar de vissershaven aan het Spaanse Water waar de dinghy (de auto naar huis) wacht en ieder weer naar de eigen boot vaart.

Er is nog veel meer te vertellen over Curaçao, maar dat bewaren we voor deel II van "*Curaçao, een Caribisch stukje Koninkrijk der Nederlanden*".

*Riens en Ineke Elswijk ab SY Zeezwaluw*

